

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر - اسن - المان

گرم نگاه

گفتی که مینویسم ، من انتظار تا کی؟
منظوم ، پاسخم را ، دل بیقرار تا کی؟
مویم سپید گشت و ، سرو قدم خمیده
چون زعفران رنگم ، زار و نزار تا کی؟
در آب و آتش هر شب ، تا صبح می خوابم
در بستر فراق ، تبار نار تا کی؟
گفتی سپند دلبر ، تاثیر خاص دارد
با سیم و تار و موج ، بی اعتبار تا کی؟
نزد طیب حاذق ، هر روز می برندم
مرگ است انتظارم ، از وی فرار تا کی؟
داروی من تو داری ، اما به رخ نیاری
دل سنگ بیوفایی ، غم ناگسار تا کی؟
از شربت لبانت ، باید چشک چشیدن
تا عاقبت نصیبم ، بیمار یار تا کی؟
بر وعده ات وفا کن ، ای شوخ جفا جو
هر لحظه یک بهانه ، مصروف کار تا کی؟

آغوشِ گرم و نرمت ، باشد شفای عاجل
رحمی به حالِ زاری ، شب زنده دار تا کی؟
سردِ هوای غُریت ، گرمِ نگاه دارد
نرمِ صدایت اما ، ما را شکار تا کی؟
«نعمت» به روزِ محشر، گیرد ز دامنِ تو
تا شکوه نزدِ داور ، ظالم نگار تا کی؟